

שנזריך היה להת רשות לטיידור קירושין, ואם הדבר מנגנון עשה זאת, בוראי ברשותו, במירוח שמהרוכב בימי שהיה מאנשי.

ככמה רבנים אחרים ביןיהם הרב ליינענער יצא בכל כוחם נגור, אבל הוא אלו בבחינות וווקים על לשעבר, מפני שהאגירות גנטה, ואותו שטיזן כרך התחתון עם השיקסע, והוא לועג עתה לכל מי שמתני גרא או מביע דעתו נגור.

◆ ◆ ◆

הסיפור כמוה שהוא מספיק בכדי שיוציאו כל מי שנושא עימיו טיפ טיפה אחרית ורצין לשמוד על שלימות העם. מי שרוצה למןעו הפקרות של המורת גנים כאלו לכל ישראל, חייב לקורע גנרו ולהל-ביש שק. מפנין, שם בסאטמאר יכול לקורת כרכז זהה, מה לנו גנרו.

תאזרו לעצמכם, שאוთה שיקסע תולד יולדים לאוטו טענין שישלח אותם ללודו בישיבות סאטמא-אר, וכשיברדו יהיו מושוכנעים כי מירובר במשפה סאטמארית ירועל, מי בכל עילאה על הרעת כי מרורי בר בילדרים שהם גוים גמורים.

בנוסף, איך כל ספק כי הידות אן נשעה לשם נישואין רכר שהוא אסור על פי הלהב. גם מי שיטען שיש מקום להתריר, אבל בוראי לא בזורה ובדרך כפי שזו נעשית. כפי שאומרים לנו אנשי סאטמאר, היגיונות כל אינה מתכוונת לשומר מצוות, וכי רוך תיירם של אוטם והשנים הוא הפקר. בוגינור לגדים אחרים בסביבה שחמים כיהורים כשרים, כמו שומרי רים על קלה כנהמרה, אותה שיקסע התגירה לא בכלל שהיא חפזה בקיום המצוות, אלא מפנין שהוא בתאתבה באותו תחורי סאטמאר ורוצה לרוד עימו.

◆ ◆ ◆

בישיבה דוחפה שקיים השבעו הרב ליביל זא ייינץ לאוצר שרווה על מה שקרה בסאטמאר, והוחלט לעזרו כבר בימים הקרובים מפשיס עם כמה מראשי סאטמאר להעמידם על חומרות וורברם, ולתבעו מהם מלתחמה בגיןויות הללו, והורעה בזורה כי הם מתנגדים לגיוריהם מן הסוג הזה.

בנוסף מבקש הרב אין-יאנץ שורבי סאטמאר יפ-רשו פסק דין שיקבע כי אין ערך לאוותה גירות, וכי ידרי אותה נCKERיה יהי גוים גמורים.

בישיבה שקיים הווער אשר בו חכרים עסוקים מודיעלים, ניו יורק, וסאן פאולו, הביעו באכ רב, על מה שקרה בהרחב האסטמארי והרבינו הרובים ליר-יכר, שאף ברחוב האסטמארי והרבינו מ' שחתא הובנו ננכ-ריות, וועוביים את נשותיהם וילרדים, מגירם את השיקסע, והוליכים לדוד עימה. הרבר הפרק להיות מדור בלב בכמה מוקומות, ואס לא נקרא למלחמה נגר התופע עה הו, מי עבר לו מה יקרה בעתיד.

לצערנו ובושותנו, מספר החרדים שעוצבו נשותיהם ניחם מי אשר עזבו לבי נישואין שוה עיר צ'ירה. אבל רים עם שיקסע בעלי נישואין שוה עיר צ'ירה. אבל מה שתחמוץ ומוועען, אוטם מ' שללא ר' במעשה הנבללה שעשוי בשעובי נשותיהם וילרדים, אלא אף מוחפשים מי אשר יגיד את השיקסע, ולאחר מכך מוחפשים מסדר קירושין שיהה ד'ש מתיאר' בקיית יואל, רבך שכוה מעורר אחרים לעשות נגעשים.

הרב זיין-יאנץ קורא לכל רבנים והעסוקים להתייצב כאיש אחר לב אל מטבכה נגר האירות, מרווח הוא, בטרכז זו תהפרך לנורמה מקובלת, כו' שעור ימץ' או רבנים שיתפשו הירטים והסברים מרווח להשלים עם מעשים שכאלו.

רב ליביל זייןayan

היה מיאמין שזה יקרה כל כר מה.

ירעתה כי יבא יום וזה יקרר, מפני שטבעם של רבנים כי בכל מקום שיש בה מחלוקת, סוף כל הצרות והרעות לבא. אי אפשר לברוח מוה.

כוהה של מחלוקת היא כל כר חוקה, שלמרות שהיא לבושה בשטרוים ושמנה בגרים, היא נושא עימה 'הכרשים' לכל דבר ובע. הם מוצאים נימוקים מרווח במרקחה והו מור, וכמו בהתירים מופוקפים, מתיילים עם הרום כתפ, וכוסחו הכל מותה.

ובכל זאת, המום אני, לא האמנתי שומן כל כר קדר יעבור ואילץ מתובע על כל תלביה רוגמא היה מון הקורה בשכונה הסאטמארית בעיר שקיבש ורכבה לשומו על הקוליה שהתילה לא תימטה בוגנים. ובר או ואו לאו הגען, בקרת ואל בשכונה הסאטמא-ריה, שם ולא במקומות אחד, גירדו שיקסע, עוז את שתו במחירות, למי שחשקה נפשו בשיקסע, ולא רק ילדינו, עבר לדoor עימה במקום הטינופת, ולא רק שלא נורה, אלא קירבו אותו ואף דאגו לו, ומ' הוא זה ואיזה אשגד גיד וטיר אט קירושין לא אחר מאשר הדיש מתקבטה' של סאטמאר בקרת יואל.

בכדי שהרבנים ישמעו והיו ברורים, השתמש הפנים בשמות, מפני שהרב חיב להחריר כל מי שע' תיד הירחות החירות השוכה לו. מפני שאם בעירה הסאטמארית יכול לקרות מעשה שכזה, הרי שזה יכול לכוארה לקרות בכל מקום אחר.

ולא מפני שאנו מתפלאים על כר שאברך אטא' מארי חמר שיקסע. כבר שמענו באסטמאר על רבנים חמודים מכך. מספר הבהיר והארכים שפכו בגלל שביקשו לעשות מעשי שהתורה מכנה אותם טובעה הוא גROL. הם לא התבישיו לחת ראיון ולעיזו. ולגלות את צפון ליכם מודע עשו מה שעשו. הם מתגאים אם בכך שהם מודע ורבים. שמענו על מונחים כי אהרן טיני טלבויים הוא מודע ורבים. שמענו על מקרים חמורים אחרים לא פחת,ומי שאננו יורע, עניין הצניעות וב' עיקר רבנים הקשושים בערויות ממש, פגוע ובזורה חמורה, ערד רדי ישנים מי שהיבסו אברכים בחורים בגלל מעשים מן הסוג הזה, ואילו אחרים נאלצו לב' רוח ממש. אבל לא כאן המקום לעסוק בכל אחת טין גוות. אנו מוכנים זאת רק בכרי לא-הביבר, כי אנחנו מתפלאים על מה שקרה, ובמבחן זו איזה זה פלא כל, ההיפר, הימין וכי זה מן הרכבים הקלים. מה שאנו יוכלים לקבל על כר אנו מקרים שורות אלו, הוא על שני רבנים שקרו, הראשון, ג'רין רוד, והאותה סידור וקירושין, כאן קרה משחו חמוץ שאסור לעبور על כר בשתייה.

◆ ◆ ◆

אין לא רעדו ידי מי שנג'ירו את השיקסע, ידיו של אותו ר'ח'ם' שסידר את הקידושין, האם באחת רוצחים גם בסאטמאר לשודד אברכים צעירים לעזוב נשותיהם ולהתחנן עם שיקסע?

הרבר עודר מהומה גROLה ואין זה פלא. כל חלקי סאטמאר ועקו מרה והביעו שאט' נפש מון המעשה. אבל למעישה, איש לא מנע זאת, ואיש מהם לא יצא גדרות לנוריות בסאטמאר וריליה, וככל ואט, בשובע של פשת משפטים, הצליח אותו שטין לגייר יר את השיקסע.

לכוארה, הוא הצליח בצעם הראשה, ועתה עליו לעשות את הצער השני. אך לא תאמין כי זה מරחים, לאחר כמה שעות בלבד מאו שנויירה, כבוד היה ערוד חופה, בקרת יואל, לשם הגיע הרב יצחק מנרגל שהוא ריש מותיבתא בישיבה בקרת יואל, וסידור את הקירושין

תושב קריית יואל, ולו אשה וילרים. הוא פגש שיקסע והאהב בה. בשכלה עוב את אשתו וילרי, ועבר לרחוב. הוא בישק להרנסא לאוותה שיקסע, ו'ש' תוליד לו יולדים. - שרבאי יהוד מחסין אהרן טלבויים בסאטמאר - ולשם כך הוא יוזק להגורי. הוא הפעיל את שידוריהם של כמה עספניטים, שסידרו לאוותה שיקסע ג'ירות, וה לא היה מפנין שהחתה נדורות לנוריות בסאטמאר וריליה, וככל ואט, בשובע של פשת משפטים, הצליח אותו שטין לגייר יר את השיקסע.

לכוארה, הוא הצליח בצעם הראשה, ועתה עליו לאוותה את הצער השני. אך לא תאמין כי זה מראחים, לאחר כמה שעות בלבד מאו שנויירה, כבוד היה ערוד חופה, בקרת יואל, לשם הגיע הרב יצחק מנרגל שהוא ריש מותיבתא בישיבה בקרת יואל, וסידור את הקירושין